

ונתתם אותה אל אלעזר - מדוע לא ניתנה המצוה לכהן גדול

ונתתם אותה אל אלעזר, מצותה בסגן, וזה נתבאר, ומפני מה לו ולא לאהרן, אלא אהרן שושבינה של השכינה הוא^[ד] ועוד שאהרן לא בא מצד של טהרה אלא מצד של קדושה, ולפי שהפרה באה לטהרה לכך לא ניתנה לו, כל עניני פרה זו הם במספר שבע, ז' כבוסים וכו' כמו שביארו, מה הטעם, משום שהיא ענין ז' שני שמיטה^[ה] ובת שבע נקראת, וע"כ כל מעשי פרה בשבע, בוא וראה כל מה שנעשה מפרה זו, הוא בשביל לטהר ולא לקדש, ואף על פי שניתנה לסגן, הוא אינו שוחט ואינו שורף, כדי שלא ימצא דין בצדו, וכל שכן אהרן שהוא במדרגה שלמה יותר, שלא נצרך להמצא שם ולהזדמן שם, פרה זו כיון שנעשית אפר, צריך להשליך בו עץ ארז ואזוב ושני תולעת, וכל זה נתבאר, ואסף איש טהור, ולא קדוש, הניח מחוץ למחנה במקום טהור, שהרי טהור לא נקרא לא מצד שהי' טמא בתחלה^[ו] סוד הכל הוא זה שכתוב למי נדה חטאת היא^[ז] לפי שכל דינים התחתונים וכל אותן שבאים מצד הטומאה, כאשר היא יונקת מצד הדין ויושבת בדין^[ח] כמו שכתוב (ישעי' ל"ד) חרב לה' מלאה דם^[ט] אז כלם מתעוררים ועולים ומתפשטים בעולם, וכאשר עושים מעשה זה למטה, ועושים כל הדין הזה במקום זה של הפרה, ומשליכים עליה עץ ארז וכו', אז נחלש הכח שלהם, ובכל מקום שנמצאים נשברים ונחלשים ובורחים ממנו, שכאשר זה הכח שלהם נראה כדמיון זה אצלם, אז אין שורים עוד על האדם ונטהר, וע"כ נקרא מי נדה, מים לטהר כאשר העולם שורה בדין^[י] וצד הטומאה מתפשט בעולם, כאן נכללים כל מיני טמאה וכל מיני טהרה, ומשום זה טומאה וטהרה כלל גדול בתורה, כמו שביארו החברים.

זיו הזוהר

משמעותו חטוי שמטהר מטמאת הנדה כי טמאת מת וטמאת נדה שוין. **ח.** פירוש שהשכינה יונקת לפעמים מסטרא דדינא כאשר נשפעים בה גבורות ודינים מעולמות הגבוהים ממנה. **ט.** חרב לה' נקראת השכינה הקדושה כשהיא מלאה דם היינו גבורות ודינים, וזה נקרא דם נדה, והיינו דברי הנביא שתבוא העת לנקום באדם ואז יהי' חרב לה' מלאה דם, כי המלכות שמים נקראת בעת כזאת חרב נוקמת, ומלאה דם היינו שיושפע בה גבורות ודינים מלמעלה לעשות נקמה באדם. **י.** שאז כוח

ד. אהרן כהן הגדול הוא משורש מדת החסד שנקראת גדולה, והיינו שושבינא דמטרוניתא להמתיק דינים וגבורות שלה בחסדים, ולא נאה לו עשיית הדין של שחיטת ושרפת הפרה, ולכך מצותה בסגן ועשייתה בזר. **ה.** כי כל הענינים הנמצאים בתורה שנוצר בהם מספר שבע ירמוז על מדה השביעית מן הז' ספירות שנקראת מלכות, ולפעמים נקראת בשם שכינה, מה שהיא שולחת אור כבודה לשכון בעולם הגשמי במקום הראוי לזה. **ו.** קודם שנטהר ע"י ישראל. **ז.** חטאת

זוהר פרשת פקודי (רלז).

זה הוא טהור שיוצא מן טמא

וכבס בגדיו הכהן וגו' וטמא הכהן עד הערב. והשרף אתה יכבס בגדיו וגו' וטמא עד הערב.
 וכבס האסף וגו' וטמא עד הערב. אמר רבי יהודה כתוב (איוב י"ד) מי יתן טהור מטמא לא אחד, מי יתן טהור מטמא, זה הסוד יש כאן, שזה הוא טהור שיוצא מן טמא, שהיה בתחלה טמא, ואחר שנעשה בה הדין, ונתנה לשרפה באש השורף עד שנעשית אפר, עתה הוא טהור מטמא, טהור יוצא מן טמא, ולכן כל אותן שעסקו בה כולם נטמאים, שהרי כך הוא בודאי, וגם משנעשית אפר, עד שיהי' נאסף ונסתלק משם מטמא לכל, ככתוב וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב, אפר מה הטעם, כמו שכתוב (מלאכי ג') ועסותם רשעים כי יהיו אפר וגו'^[א] וכיון שינתן על האפר הזה מים, אז הוא טהור מטמא, וסוד הדבר שכתוב למי נדה חטאת היא, וכתוב (במדבר ח') הזה עליהם מי חטאת, על דרך הכתוב (בראשית ד') לפתח חטאת רובץ^[ב] ומשום שהוא פתח חטאת רובץ ודאי בתחילה, כתוב והוציא אותה אל מחוץ למחנה, ולכן נתנה לסגן ולא לכהן גדול^[ג] וזה הוא טהור מטמא, בתחילה היה טמא ועתה טהור, וכל צד רוח הטומאה כשרואה כך, בורח ואינו שורה עוד במקום ההוא, **מי חטאת ודאי מי נדה**, הכל טמא^[ד] ועל כן שולט שם רוח הקדוש, והרוח של טומאה נכנע שאינו שולט עוד כלל, וזהו הדין של רוח הטומאה מחוץ למחנה, משום שהוא רוח טמא, כמו שכתוב (דברים כ"ג) והי' מחניך קדוש.

זיו הזוהר

הטומאה שנרמז בדם נדה מתפשט בעולם. **יג.** כי הכהן הגדול הוא כלו חסד. **יד.** שניהם **יא.** פירוש שזה הוא התקון שלהם וכן הפרה תקון שלה הוא שתהא נעשית אפר. **יב.** חטאת רובץ היינו כוח היצה"ר להחטיא את האדם. קדושה.